

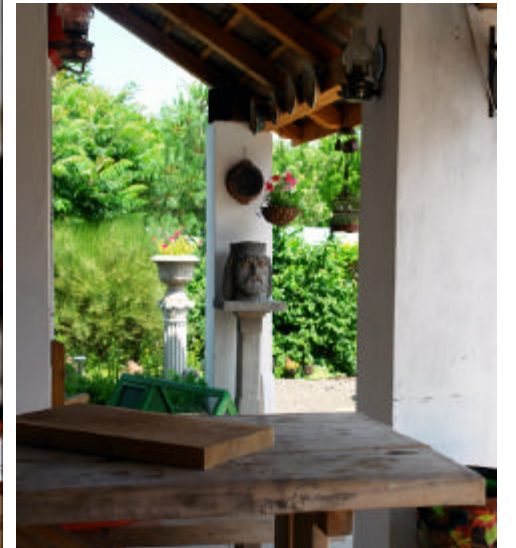
Arnold szerint a világ

Hogy lett új hazára egy világlátott európeér a Duna menti kis faluban, ott, ahol a fél ország épp külhomban reméli megtalálni a szerencséjét? Mielőtt mindenki elindul a nagyvilágba, tanulhatna egyet s mászt Arnoldtól, az egykor bolygó hollandustól...

Tökéletes magyarsággal mesél előző élete unalmasan kiszámítható Észak-Holland kivárosi hétköznapjairól és két évre előre teleírt határidőnaplójáról, melynek összes bejegyzésében ugyanúgy vakon bízhatott, mint üzletfelei adott szavában, a társadalombiztosításban és a banki átutalásokban. Arnold azonban ennél izgalmasabb életre vágyott, és elvágyott.

„Akkor legyen, mondjuk, Magyarország” – mondta a Teremtő magában, és mert lát-

ta hogy ez jó hely, előbb hajóra rakta, körbehordozta a nagyvilágban, majd kisebb-nagyobb vargabetűkkel és hajtűkanyarokkal hozzánk vezérelte a bátor hollandot.

A magyar partraszállásnak mindössze hat éve, és bámulatos, ahogy ez a majd kétméteres, mosolygós fickó pár év alatt tökéletesen aklimatizálódott a hazai viszonyokhoz, ahol néha mi magunk sem tudunk eligazodni a mindennapok változásaiban. Arnold bezzeg igazodik, ahelyett hogy

problémázná, sőt, meglepő módon kihívásnak éli meg a kaoszt, a hétköznapi akadályversenyt, melyen hozzánk képest hátránnyal indul, mégis előttünk ér a célba. Mosolyogva veszi tudomásul azt, amitől mi naponta falnak megyünk: a normáltalan normákat, az urambátyám mentalitást, a „majdnemkész és mindjártmeglesz” állapotokat. Pillanatok alatt megtanulta, sőt rendkívül élvezti a dolgok visszásságából adódó lehetőségeket – melyek mellett mi

nagy bosszankodásunkban rendszerint vakon elsétálunk. Ahogy meséli, nálunk minden napja egy érdekes kaland, mely telis-tele meglepetésekkel, találkozásokkal, egy kedves szóból születő értékes barátságokkal – ami sosem szerepelhet előre a naptári bejegyzésekben.

Arnold tehát saját receptje szerint azonosul ezerrel, bárhová veti az élet, így nem csak túléli, de való mélységükben megéli a dolgokat, mint például Libanonban, ahol

FOTÓ: SCRIPT FOTO

vizitkártya

az első holland békefenntartó csapat tisztjeként őrizte a világbékét, vagy a Görögországban töltött hat év alatt, ahol egy kereskedő jobb kezeként látta el a fél világot gyönyörű agyag amforákkal és kőedényekkel – kertjében meg is tartott párat emléke egy csini kő-Afrodité mellett. Vagy ahogy évek múlva, immár saját vállalkozásában, amint különböző kultúrák relikviáit hozta-vitte a világban, Dél-Amerikától Európán át Fokvárosig. És ahogy

szállítólevelek és tengeri útvonalak összefutnak Rotterdam nagy kikötőjében, úgy futottak össze a történések számai, mint láthatatlan erővonalak a holland srác életében. Az antik tárgyak szeretete egy bolhapiacokat működtető holland cégnél, ahol szervezőként dolgozni kezdett és beelkövetett a kereskedésbe, majd az első üzleti sikere tapasztalatai, aztán az éveken át tartó kalandozások tanulságai, földrészekon és országokon át a magyar kapcsolatokig...

Úgy rémlik, a használtcucc kereskedést nem tanítják iskolában – erre születni kell. Meglátani bármiben az eladható értéket, bízni a kacatban, tisztelni a giccset, felismerni az eredetét. És természetesen kitalálni a vevők vágyait, akik Arnold antikvitásában bolyongva még maguk sem tudják mit akarnak és ahol valóban, de valóban bármi megtalálható. Még talán ma is ott turkálnék szenvedélyes kincsvadászként magam is, az elhagyott váci gyárcaarnok-

ban lévő árudában – ónémet tükrök, delfti-mintás fajanszok, lánchídi oroszán-másolatok, papírmásé próbababák, chessterfield garnitúrák, apró nippek és óriási kővázák, hímzett szűrők és barokk csillárok közt –, ha a házigazda nem várna friss kávéval a házában. Többszintes palotára, méretes birtokra készülök titokban...

– Mindenem megvan itt, ami fontos. Ennél nem kell több – mutatja végig otthona, a szimpla falusi porta minden zugát.

A ház – holland módra – kicsi, barátságos és mindene megvan, ami fontos, plusz egy kis személyes varázs. Kevés négyzetméteren ingergazdag eklektika, azaz kultúrák találkozásai ipari mennyiségben. Úgy mint ódon, magyar cserépedény-gyűjtemény strasszköves csillárral és holland porcelánokkal – nem mindennapi dizájn az aprócska konyhában – vagy igazi tájlelő mini-skanzen a hátsókerti lak tetőcserepei alatt és hófehér, görög szobrok művaddisznók társaságában

kicsit odébb, a medence körül. A ház gazdája most épp az ajtókat díszíteti buzgón, mert odabent és a csinos kis kertben már mindennel elkészült. A konyhai plafonra pufók, barokk puttócskát lógatott, a legkisebb szobában glédában állnak a plüssnyulak, az előkertbe egy hatalmas, műanyag gölyamadár landolt, egyenesen a facipők földjéről. Arnoldékhoz napokon belül egy kisbaba érkezik, a sikeres magyar-holland kapcsolatok gyümölcseként.